

“Creía que la mujer era mía”

Enviada per xvalls2 el 22/Mar/2015 - 03:10

“En aquella època de la meua vida ho tenia tot: diners, sexe i roc and roll. Però no era feliç. No estava bé amb mi mateix. Quan estàs en la roda de la violència no te n'adones i, fins hi tot, no ho trobes malament; penses que la culpa la té l'altra que et provoca” ens va dir en Josep. Aquesta setmana hem fet un pas més en el Projecte Comunitari Lledoners, amb la col·laboració del SIAD Montserrat Roig. Aquesta volta, ens han tornat la visita i han estat els nostres hostes. La recepció començà amb un recorregut per l'institut, on els mostrarem la tasca pedagògica, al voltant d'una convivència equitativa.

L'acte central tingué lloc a la biblioteca, on realitzàrem el col·loqui entre l'alumnat de Filosofia i l'equip psicoterapèutic de Lledoners, acompanyat per interns participants en programes de rehabilitació. L'objectiu fou reflexionar i prevenir la violència de gènere, millorant les relacions interpersonals sanes. El guió de la sessió estava lluny d'una reflexió molt abstracte i llunyana de la quotidianitat. Es relataren biografies extremes de violència de gènere, que permeteren exemplificar el procés llarg, lent i continuat que hi mena. Entre mig de cada relat, es comentaven trets que calia destacar i eren pròxims a les possibles conductes pròximes a l'alumnat adolescent, que podia intervenir en tot moment. Cal remarcar que el diàleg entre les tres parts –alumnat, interns i psicòlogues- fou intens i ric. Les preguntes, les intervencions dels piuers foren molt dignes; ens digueren: *“es nota que ho han treballat. Han fet preguntes molt pertinents”*.

Apunts biogràfics: testimonis i reflexions

- *“Sóc d'aquí ... Ho tenia tot, tot el que la majoria de la gent vol tenir: diners, negocis, festa, sexe, alcohol, drogues ... però no estava bé ... no em sentia feliç”*
- *Aquest tipus de violència (de gènere) és molt oculta, passa de la porta de casa cap a dintre ... intentes aïllar la dona del seu entorn familiar i social ... fas que vagi trencant els seus llaços i depengui totalment de tu ... es tendeix a rebaixar-li molt, moltíssim l'autoestima i fer-la inferir i depenent a un mateix.*
- *Quan estava en aquell cicle de violència psíquica i després física, no me'n donava compte. Quan ho vius, hi estàs a dintre i no ho reflexiones, ni ho veus malament.*
- *Des que vaig ser denunciat a l'ingrés en presó van passar cinc anys. Quan entrí en presó, després de la condemna, encara pensava que era innocent. Tendim a pensar que si he actuat d'aquesta manera és per culpa d'ella. Pensem, si es comportés d'una altra manera, jo reaccionaria diferent. He arribat ací perquè ella m'ha provocat.*
- *L'entrada en presó és molt dura. Perds tota la llibertat i la intimitat!*
- *La participació en el programa psicoterapèutic és voluntari ... vas passant per diferents etapes. Recordo que abans d'iniciar-m'hi va passar tot un any ... període d'adaptació en el règim penitenciari ... vas parlant amb un i amb l'altre ... Quan comences el programa, moltes vegades continues pensant que ets la víctima. Precisament el programa t'ajudarà a viure altres punts de vista i anar modificant la teua mentalitat ... En la primera fase em van fer escriure la meua biografia ... em va ocupar quaranta-vuit pàgines ... Però*

el que més em va costar, fou quan em férem posar ens els sentiments de la víctima, havent d'escriure un relat empàtic on expliqués quins sentiments afloraven en la dona.

- *Gràcies a Déu no tinc problemes materials, fora del centre tinc la vida "resolta" ... Ara he refet la meua vida ... Encara que estic complint condemna, tinc nova parella ... Sóc optimista i ens en sortirem ... Tinc més eines per gestionar les meves emocions.*
- *Per aquí veig parelletes! Penseu que no s'hi arriba de cop, ningú agradeix d'un dia per l'altre ... és un camí que es va fent i es va acumulant a base de petites accions de casa dia ... on vas?, per què et vesteixes així? ... Per qui t'arregles? ... qui t'ha telefonat? ... Deixa'm veure el mòbil? ... van sorgint petites – grans gelosies, ràbies, ires ... que al final esclaten. Alerta joves amb els petits detalls de cada dia!*
- *Estaba convencido que mi mujer me la había dado Dios y que pasara lo que pasara íbamos a estar juntos...*
- *La controlaba mucho, pero en aquellos momentos no me lo parecía. Lo encontraba normal... tenía muchos celos y conductas que hacía ella diariamente me producían rabia.*
- *En mi país es normal ciertas conductas que acá se consideran machistas... Cuando llegué acá me quedé sorprendido de la libertad de las mujeres. Incluso mis hermanas, que habían venido antes, cuando las volví a ver, las noté muy cambiadas.*
- *El agresor siempre pretende convertir a la víctima en pequeña... anularla.*
- *Me costó mucho ver la realidad, aceptar lo que hacía ... incluso cuando tenía una orden de alejamiento, yo no aceptaba la realidad.*
- *El programa me ha servido para conocer mis emociones y tener recursos para controlarlas... Me ha hecho ver otra realidad*
- *Mi vida era desordenada, había tenido muchas parejas pero no me duraban... la mayoría terminaban por violencia... Ahora me doy cuenta que me creía superior a la mujer, pero entonces lo veía normal... Es la forma de relación que siempre había visto en mi casa y vecinos... Yo siempre le decía: "tienes que hacer lo que yo diga"... sino lo hacía me enfadaba mucho... Muchas cosas se me pasaban por la cabeza: desconfianza, celos, rabia... Era tan animal que la insultaba: "tu no sirves para nada"... a veces por no tener la comida cuando yo llegaba a casa, a veces por la sal en la comida, a veces porque yo me iba con los amigos y la encerraba en la habitación...*

Algunts apunts de l'alumnat

- *"Moltes Gràcies!! Ha sigut realment impactant la xerrada d'avui!! Aquesta ha esta sent una setmana d'emocions de les fortes, de les que toquen! No crec que l'oblidi mai!!"*
- *"Moltes gràcies per les fotos Xavier! Realment ha sigut una xerrada molt interessant i hi ha hagut comentaris que realment m'han impactat molt!*
- *"És la primera xerrada d'aquest curs que m'interessa. Ha estat molt diferent del que fem cada dia. M'ha fet pensar molt . Gràcies per fer-nos participar en aquesta activitat ..."*

- “M’havia fet la pel·lícula que quan els veuria em farien fàstic, que els tindria rebuig. Però quan els he vist m’he adonat que eren normals. Quan els he sentit parlar m’han generat una empatia.”
- “Te’ls esperes amb molts prejudicis! Ha estat molt alligador.”
- “Crec que per molt que diguin que estan rehabilitats, que entenen les seves emocions i que les poden gestionar; m’agradaria veure que passarà quan surtin en llibertat.”
- “No hi res que doni més informació que l’experiència directa. Em parlat i estudiat molt sobre la violència de gènere, però res és tan viu com l’impacte directa.”
- “Pensen el que diuen o ho fan per quedar bé, perquè hi ha les mestres davant i per beneficis?”
- “Em va sorprendre molt el testimoni d’en J que ho tenia tot i va acabar perdent-ho, o almenys acabant a la presó?”
- “Em va agradar molt, moltíssim! Me’ls esperava molt diferents. Pensava que els odiaria, però a mesura que parlaven se’m van fer entranyables, molt humans, amb problemes personals i extrems, però ...també he gestionar-me les emocions.”
- “Em tenien captivada, amb tota la meva atenció. Em feia pensar molt amb mi i les meves relacions tant personals com interpersonals ...”
- “Se’ns va fer curt i ens van quedar moltes preguntes per fer ... Voldríem poder visitar-los i conèixer la presó.”
- “Ja espero sentir i reflexionar amb l’altra cara de la moneda ... M’agradaria poder escoltar ja alguna dona víctima.”